

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
20:19	19:44	18:44	בני ברק
20:22	19:42	18:29	ירושלים
20:20	19:45	18:38	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

לכל דבר תוסיף תפילה

במהלך החיים משקיעים אנשים אינסוף מאמצים בכדי להגשים שאיפה נכספת, או להצליח בפעולה מסויימת. גם אדם שחפץ בהצלחה כלכלית - מקדיש שנים ללימוד מקצוע, או מגייס הון תועפות להשקעה שתשואתה משתלמת במיוחד. יהודי שרוצה להרחיב את ביתו, מתאמץ בהחתמת שכניו, בבירור אודות קבלנים, בגיוס משאבים כלכליים - הכל מתוך רצון להגיע לבית נאה ומהודר.

כל אלה ועוד - לפעמים חלומם מתגשם ומעשי ידיהם עולים יפה, ולפעמים - הרבה פחות. למרבה הצער, עולמנו מלא באנשים שהשקיעו מאמץ וטירחה, כסף וזמן, ייעוץ ותכנון, מחשבות ותובנות - ואף על פי כן לא הגיעו אל היעד בו חשקו, לא הצליחו להגשים את שאיפתם הנכספת. והשאלה המתבקשת היא:

למה? מה היה חסר בהשקעה האינסופית שלהם, שבעקבות זאת השקעתם וטרחתם ירדו לטמיון? איך יתכן שלאחר כל כך הרבה מאמץ ומשאבים, עדיין התוצאה אינה משביעת רצון? מה הדרך לפעול שההשקעות שלנו כן ישתלמו, שהן כן יניבו את התוצאות הרצויות, שנצליח להגשים את השאיפות שאנחנו כה הרבה מתאמצים למענו?

אחים יקרים, אם אנו רוצים שהשקעותינו - בכל תחומי החיים - יניבו פירות, הבה נצרף לכל מאמץ, לכל טירחה, לכל פעולה, תפילה נרגשת מעומק הלב. זה לא חייב להיות בבית הכנסת, במעמד נורא הוד, בטקסט כזה או אחר. זה כן חייב להיות תפילה מעומק הלב, בקשה מאבא שבשמים שפעולותינו יניבו את התוצאה, שנצליח במעשי ידינו!

(הרב אשר קובלסקי)

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הישיבה המוסדות

לעמוד 'דום' בצפירה?

מי המציא את מנהג הצפירה ולמה לא עושים לחיילים אזכרה כמו ביהדות?

את הצפירה הזו, הגויים, הגרמנים. שמעתם על אדם שלהנציח את אבא שלו יעשה את מנהג הרוצחים? אלא העיקר שלא יעשו קדיש, לא משניות, לא חיזוק ומעשה טוב לזכותם. **עובדים עלינו בעיניים, שבעים ושבע שנה ולא עשו להם שום זיכרון.**

חילוני מתחשב ברגשות שלנו כשהוא עובר ליד בית כנסת? שבת קודש! חילוני נוסע בשבת אני אומר לו למה אתה נוסע בשבת? הוא אומר לי אני לא דתי. תגידו לי צפירה זה טקס חילוני או טקס דתי? טקס חילוני, אני חילוני או דתי? אני דתי, אז למה שאעמוד בצפירה? חילוני גם אם יתנצר חליה, ישאר לעד ולעולם יהודי, לעולם חייב בתורה ומצוות, הוא חייב בשמירת שבת, ובכל זאת הוא אומר לי: אני חילוני לא רוצה לשמור שבת, אז למה אני לא יכול לומר לו אני חרדי, למה שאעמוד בצפירה?

בכל המבצעים שהיו, בכל המלחמות, כל גדולי הדור בכל השנים הורו, להתחזק ביתר שאת בלימוד התורה. במלחמת יום כיפור למדו עשרים וארבע שעות ביממה בחילופי משמרות, ביטלו את החופש והמשיכו את הזמן ברצף. אמרו שמי שהולך לטייל עובר על איסור לא תעמוד על דם רעך! האם 'ידיעות' כתב על זה? מישוהו יודע מזה? אני לא ראיתי יהודי ששורף דגל, וילדים ששרפו סיפרו על עיתונאים שהביאו להם דגל ששרפו כדי שיצלמו אותם. אתם חושבים שחילונים אוהבים חיילים? בזמן המלחמה מחבקים אותם, אחר המלחמה אני רואה חיילים מסכנים מנסים לעצור טרמפ, עוברים מאות מכוניות ואיש לא עוצר להם. עושים להם "לא" באמצעות הווישרים...

תארו לעצמכם אדם בבית חולים, עומד למות, ואני אומר לו, כל יום השנה שלך אני יעמוד בשבילך חצי שעה עמידת נוח, חצי שעה עמידת רגל, חצי שעה עמידת ראש. הוא יצחק עליו, מה זה יתן לי? כשמגיע יום אזכרה של אבא שלו, הוא אומר קדיש משניות זוהר, למה לא עומד דום?! הוא יאמר לכולם תעמדו דום, יאמרו לו משוגע! אני אומר זאת כבר שלושים שנה: אם כל עם ישראל בזמן הצפירה יקרא כל אחד תהילים, משניות וזוהר. איזה רעש זה יעשה בשמים! שבת שלום ומבורך!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

החילונים החליטו שביום השואה ויום הזיכרון עומדים דום. בחוקותיהם אנחנו לא הולכים, כמובן שברשות הרבים עומדים מפני השלום, אבל מה זה אומר לעמוד דום? הרי מי נהרג בשואה? צדיקים קדושי עליון, אדמו"רים ראשי ישיבות, מיליוני קהל קודש של עם ישראל החרדים לדבר ה'! איך אפשר להגיד על החרדים שלא אכפת לנו מהשואה?! הלב שלנו שותת דם מכל הזוועות שנעשו. ליבנו שותת דם על כל חייל וחייל שדמו נשפך כמים. אלא שאנחנו לא עומדים בצפירה למה? אנו בני תורה, לבבא סאלי עומדים? לרבי שמעון בר יוחאי עומדים?! לעמוד בצפירה זה מנהג של גויים, אנחנו מאמינים בקיום של הנשמה, מה יועיל לנשמה שנעמוד לה דום? אנחנו קוראים משניות, תהילים ועוד.

אדם שאומר שלא אכפת לו מהחיילים שמתו, הוא אדם שאיבד צלם אנוש, אנשים מתו בשביל הגנתך, יהודים בני אברהם יצחק ויעקב, ואתה לא אכפת לך מהם? זה רשע! לומר שלחרדים לא אכפת מהחיילים זו שחיתות! זה שקר וכזב! הלוואי שכולם היה אכפת כמו שאכפת לחרדים על כל הרוג ופצוע בכבישים, או במלחמה, או בגבול. זה אותו הדבר, היום הוא בגבול מחר הוא בכביש. כשמעתי על החיילים שנהרגו באסון המסוקים פרצתי בבכי כאן באמצע הדרשה, כשהייתי שליבו לא אטום שומע על תאונות, על אוטובוס שמדרדר, על כל אסון, בוכה מצער. אני רואה יהודים בבית כנסת, כואבים כאבו של כל יהודי ויהודי, אלא שאנו בני תורה, בתורה לא כתוב לעמוד. כשעומדים בצפירה עושים משהו לחיילים? מועילים להם משהו? שבעים ושבע שנה לא עשו שום דבר לעליית נשמה לחיילים!

למה עשו את הצפירה? בשביל לסתום פיות, אם לא היתה הצפירה היו באים התושבים בטענה לשלטון למה לא עושים אזכרה בלימוד תורה, במשניות וקדיש לעילוי נשמת החיילים. כדי שלא יבקשו דברים כאלה לכן קבעו לעמוד בצפירה כמו גוי. ואת זה שומרים במסירות נפש, לא זזים! הבת שלי סיפרה לי לפני כמה שנים, היה חם מאד באותו יום, בחור עמד והחזיק ארטיק ביד, והארטיק נוזל לו... הוא התייחד עם הארטיק.

חיילים שפכו את דמם לעם ישראל, לא מגיע להם חמש דקות משניות? איזה קדיש קטן? ומי המציא

זכות החיזוק והקריאה בעלון

- לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סיגלית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
- להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
- לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
- לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

מצווה לספר

להתרחק מהמזלג, אך מאחורי עזר רכב נוסף שנצמד אלי וחסם את דרכי.

צפרתי לו שיתן לי לצאת אך הנהג לא מתייחס.

יצאתי מהרכב ודפקתי לו על החלון והוא ממשיך להתעלם. הסתכלתי היטב לתוך הרכב וקלטתי שמשוהו לא בסדר. פתחתי את הדלת של הנהג ומצאתי אותו באמצע התקף רפואי.

תיכף התקשרתי לאמבולנס שתוך דקות אחדות הגיע למזלג והגישו טיפול לנהג ופינוהו לבית החולים.

אני דלקתי אחריו לבית החולים ועדכנתי את בני משפחתי דרך אנשי הקשר שבמכשיר הסלולרי שלו אודות המצב. הסתבר

שהוא לקה באירוע מוחי חמור. בני המשפחה התקשרו אלי אחרי שלושה ימים לעדכן כי אביהם השתחרר מבית החולים ואמרו בשם הרופאים כי אילו הייתי מאחר בשלוש דקות כבר לא היה את מי להציל!

"הסתכלתי היטב לתוך הרכב וקלטתי שמשוהו לא בסדר, פתחתי את דלת הנהג..."

סיים הנהג ואמר: "רק אז הבנתי עד כמה נפלאים דרכי ה' שאחרי שנתיים נסעתי להביא את הספר וכל העיכוב הגדול הזה כדי להציל אדם מישראל!"

ואני הודיתי לה' על הסיפור המופלא שהביא עד אלי כדי לשתף ולחזק את עמך בית ישראל.

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
כנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

מוצא את הספר, לקחתי ספר טלפונים ועברתי חנות חנות עד שכעבור חיפושים לא מעטים מצאתי חנות אחת בארץ שהחזיקה את הספר במלאי, הנעתי את הרכב ונסעתי לאותה עיר לרכוש את הספר בחנות הספרים. החנות הייתה ריקה מאדם והמוכר הושיט לידי את הספר, ביקשתי לשלם והמוכר השיב כי אינו יכול לקחת כרגע תשלום משום שהיה עסוק עם סוכן באמצע חשבונות וחיישובים של תשלומים קודמים והמחשב היה תפוס עם החישובים.

בלית ברירה המתנתי והמתנתי ובינתיים החנות התמלאה בקונים שרצו לשלם אבל המוכר לא עושה חשבון לאף אחד וממשיך בטענה שהקופה תפוסה.

אילולי שהייתי כה נואש מלמצוא את הספר הייתי יוצא אחרי חמש דקות אבל עד שהגעתי ומצאתי ועכשיו לפספס את הספר כבר לא יכולתי".

בשלב הזה של הסיפור כבר הגענו לאולם עצרנו בצד והנהג התרווח בכיסאו ואמר: "עכשיו תשמע מה זה השגחה! כעבור שעתיים יצאתי את החנות עצבני ונסער על החוצפה של המוכר והתחלתי לנסוע חזרה הביתה.

בדרך קיבלתי שיחה חשובה ולא היה לי דיבורית, אז עצרתי צמוד למזלג בכביש בין שני נתיבים ראשיים במצב שלא מפריע לתנועה כדי להתרכז בשיחה.

בגמר השיחה רציתי להמשיך בנסיעה אך כדי להתקדם הייתי צריך לנסוע מעט לאחור כדי

צעדתי לכיוון תחנת האוטובוס המוביל מרמת בית שמש א' לרמת בית שמש ב' כדי להשתתף בשמחת בר מצווה. כצידה לדרך לקחתי בידי את העלון המופלא 'טיב הקהילה' וקראתי את המדור 'טיב ההשגחה'.

בעודי קורא, הרהרתי לעצמי 'באיזה סיפור יפה אוכל לשתף את הקוראים בכדי שיקבלו חיוק דרכי באמונת ההשגחה הפרטית?'. עוד מהרהר ורכב עצר לידי, הנהג שאל אם אני בדרך לרמה ב', השבתי בחיוב והזמין אותי להצטרף אליו לנסיעה הקצרה.

שמחתי על ההשגחה אבל זה עדיין לא מספיק חזק כדי לשתף את הקוראים. לא חולף רגע והנהג הנחמד אומר: שמע סיפור מפליא שקרה איתי לפני כמה שנים, המלמד אותך עד כמה הכל מושגח בהשגחה פרטית שאין לשער".

כריתי אוזניים לשמוע והוא החל לספר את סיפורו: "היה זה בעת שהתנדבתי באחד הארגונים הגדולים, היו לי ימים ולילות עמוסים ומתישים כאשר באחד הימים קיבלתי הפסקת התרעננות של ארבעים וחמש דקות, נכנסתי לבית כנסת נטוש שהיה בקרבת מקום ופתחתי את הספר הראשון שהזדמן לידי, ישבתי וקראתי כל מילה בשקיקה עד שכעבור שעה תמימה שנדמתה בעיניי כדקות אחדות קראו לי בדחיפות לעזור במשימה, אך כל משך שהותי במשימת ההתנדבות שיננתי את המאמרים שהחיו את נפשי.

בתום המלחמה החלטתי לרכוש את הספר, אך למרבה אכזבתי לא מצאתיו בשום חנות ספרים בו ביקרתי.

כעבור שנתיים החלטתי שאין מצב שאני לא

**רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריתכם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!**

חייגו עכשיו:

03-570-12-12

*ההפצה הינה במחיר סמלי

שאלות המצויות בספירת העומר

שאלה: מי שעשוי להתבטל יום אחד מספירתו כגון זקן מופלג, או מי שיש לו ניתוח מסובך בהרדמה שלא יוכל לספור במשך יממה שלמה (משקיעה לשקיעה), או מי שמתפלל משבת לשבת שעשוי לשכוח לספור, וכן חולה אלצהיימר, או מישהו שמכיר בעצמו מהעבר שקרוב הוא לשכוח לספור, האם רשאי לברך על ספירת העומר?

אדם שלא ספר לילה וגם לא תיקן ע"י שיספור במשך היום שאחריו יש מחלוקת ראשונים האם רשאי להמשיך לספור, יש אומרים שצריך למנות שבע שבתות שלמות ואם ביטל יום אחד שוב אינו רשאי להמשיך לספור, אולם יש חולקים שכל לילה מצוה בפני עצמה היא. והשו"ע (סי' תפט ס"ח) חשב לשיטה הראשונה והכריע שסופר בלא ברכה.

ולפי זה הביא מרן הגרע"י זצוק"ל בחזון עובדיה (עמ' רטז הערה ה) ממרן החיד"א, שאדם ששכח לברך לילה ויום מימי ספירת העומר, אנו אומרים שכל הברכות שבירך עד עתה הם ברכות לבטלה (לפי השיטה הראשונה). וביאר מרן הגרע"י שם, מכיון שכל ימי הספירה מצוה אחת הם, אם כן, לא נחשב שהסתיימה המצוה עד ליום האחרון. אולם יש אומרים שאין ברכותיו לבטלה למפרע כיון שעשה מה שביכולתו. וכיון שיש לנו ספק ספיקא, שמא מצות ספירת העומר כל לילה בפני עצמה ושמא יספור את כל הימים רשאי לברך במקרה זה.

א. להלכה אם יש ספק שלא יספור לילה ויום מימי העומר רשאי לספור בברכה.

ב. ולכן זקן מופלג או מישהו שיש לו ניתוח כנ"ל (שאין זה ודאי שלא יוכל לספור כל היום משקיעה לשקיעה או אולי הרופאים טועים או שיכול להיות שהניתוח בסוף ידחה) יכולים להתחיל לספור ספירת העומר בברכה.

ג. וכן מי שמתפלל משבת לשבת או מי שהוא עשוי לשכוח לספור אם יהיה מי שיזכיר לו או שישים לו תזכורת שתהיה לו לכל ימי הספירה רשאי להתחיל לספור את העומר בברכה. (ע"פ הילקו"י הערה לח עמ' קמב ד"ה ונשאלתי).

שאלה: האם מותר לנשים להסתפר בימי העומר ומה הדין לגבי קטנים?

יש אומרים, שכיון שאיסור תספורת הוא משום אבילות על תלמידי ר' עקיבא, וגבי נטילת שיער באבילות הקלו באשה יותר מבאיש, שהרי היא מותרת בנטילת שער אחר שבעה ימים. (שו"ע יו"ד סי' שצ ס"ה). ואף שהאשכנזים (הרמ"א שם) מחמירים באשה כמו באיש לאסור עד שלשים יום, מ"מ חלק מחכמי אשכנז הסתמכו על מרן השו"ע והקלו בתספורת לאשה אפילו בשבוע שחל בו תשעה באב, והרי תספורת בימי הספירה אינה אלא מנהג, ובודאי שאשה מותרת להסתפר בהם. חזו"ע (עמ' רסא).

ויש מחכמי אשכנז שאומרים שראוי להחמיר אם אינו נחוץ כל כך. מ"מ מריטת שער גבות וריסי העינים מותרת (ילקוט יוסף עמ' תעא). ויש אומרים לאסור לאשה להסתפר בימי העומר, על פי הסוד. (הבן איש חי בשו"ת רב פעלים ח"ד סוד ישרים סי' טו).

א. להלכה כתב מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, שאין הנשים בכלל איסור זה (חזון עובדיה עמ' רסא). ומ"מ בשאר דיני אבלות הנוהגים בימי העומר, איש ואשה שוין בהם, וכגון שלא לשמוע שירה מכלי שיר (אף מהקלטה) עד ל"ג לעומר. (ילקו"י עמ' תעא בהערה).

ב. ילד קטן, אפילו הגיע לגיל חינוך, מעיקר הדין מותר בתספורת, שאפילו באבילות החמורה על אביו ואמו אין לקטן דין אבילות, כ"ש באבילות רחוקה שאין עליהם דין אבילות. ובפרט שכאן אינו אלא משום מנהג. (שו"ת אור לציון (ח"ג פי"ז אות ג). ילקו"י (עמ' תסו)). מ"מ בכדי שלא לפרוש מן הציבור, טוב שימנעו מזה. ואם שערותיו מרובות, עדיף יותר אם יסתפר ביום שישי. (ילקו"י עמ' תסו).

אימון אישי טיפים ועצות לחיים

יש לך הערכה עצמית?

הערכה עצמית, פשוטה כמשמעה: מידת ההערכה שבה אדם מעריך את עצמו. ככל שאדם חושב ומרגיש שהוא "שווה" יותר, יש לו הערכה עצמית גבוהה יותר, וככל שהוא מרגיש עם עצמו טוב פחות וחס שהוא אינו "שווה", ההערכה עצמית שלו נמוכה יותר. (יש שמשתמשים בביטוי 'הערכה עצמית' בתוספת תואר: גבוהה/ נמוכה, כדי להגדיר את מידת ההערכה שבה האדם מעריך את עצמו, ויש שמשתמשים בו בלי התוספת הזאת, מפני שעצם מילה 'הערכה' מבטאת לדעתם הערכה חיובית. אלו וגם אלו לדבר אחד מתכוונים, ואין בכך הבדל למעשה).

פשוט ומובן, שככל שאדם מעריך את עצמו יותר, כך טוב לו יותר עם עצמו וכך הוא מאמין יותר ביכולתו לעשות את מה שהוא רוצה ומתכנן לעשות. כתוצאה די טבעית של מהלך זה, ככל שהוא מאמין יותר ביכולתו לעשות את מה שהוא רוצה, הוא אכן מעז לנסות יותר, וממילא אף מצליח יותר. הצלחותיו מחזקות את הערכתו העצמית וחוזר חלילה.

הערכה עצמית נמצאת בקצה האחר של הסקלה שעליה נמצאים רגשי הנחיתות. בדרך כלל, מי שיש לו הערכה עצמית אינו סובל מרגשי נחיתות, ומי שיש לו רגשי נחיתות אין לו הערכה עצמית גבוהה. (הסובל מרגשי נחיתות אינו מרוקן מכל הערכה עצמית, ומי שיש לו הערכה עצמית, אינו משולל מכל רגשי נחיתות. כמו שביטחון עצמי וחוסר ביטחון עצמי עשויים להימצא בו-זמנית אצל אותו אדם- בנוגע לתחומים שונים, כך הערכה עצמית עשויה להיות גבוהה אצל האדם בנוגע לתחום מסוים, בו בזמן שבהיבט אחר אצל אותו אדם קיימים רגשי נחיתות).

זה המקום להעיר ולהסביר שלכאורה, אם הסובל מרגשי נחיתות נמצא בקצה הבעייתי של הסקלה, הרי שהמטפח רגשי עליונות נמצא בקצה החיובי של הסקלה. אבל האמת היא שההנחה הזאת אינה נכונה.

רגשי עליונות אינם חיוביים כלל, אף אם לכאורה הם תורמים להערכה העצמית. זאת מפני שרגשי עליונות הם רגשות יחסיים, ותמיד הם מבוססים על התחושה שהאחרים נחותים. אין ספק שלא נכון ולא טוב לבסס את ההערכה העצמית על השוואה לאחרים ועל ההרגשה שאנו טובים מהם. מלבד העובדה שהדבר מגונה בגלל הגאווה והשחצנות שבו, ייתכן שיש בו בחינה מסוימת של "מתכבד בקלון חברו", שחז"ל גינו כל כך. בין כך ובין כך, לא זו הכוונה בפיתוח הערכה עצמית טובה ובריאה.

הערכה עצמית צריכה ויכולה להיות מבוססת על ההערכה אבסולוטית של האדם, לא מפני שהוא טוב מהאחרים, אלא מפני שהוא מה שהוא, ובעיקר- מפני שהוא טוב יותר היום מכפי שהיה אתמול.

זה עשוי להיות מכל סיבה שבעולם ובכל תחום שהוא: משום שהוא השתפר לאחרונה/ הצליח לעמוד במבחן וקיבל (או נתן לעצמו) ציון גבוה/ ניצח בוויכוח או הציג את עמדתו בטוב טעם ודעת/ עמד בניסיון ולא נכשל/ הוכיח יעילות וכישרון רב בתחום כלשהו, או אפילו רק מפני שהוא בנו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, מפני שהוא יהודי שומר תורה ומצוות, הנמנה על חיילותיו של הבורא יתברך שמו.

רגע חושבים

הרב יעקב ישראל לוגאסי

איך להתייחס לבעיות בחיים

ב' אופני ביטחון ישנם, האחד לבטוח בה' שמנהיגו על הצד הטוב ביותר והוא הטוב בעיניו יעשה, והשני לקום ולעשות מעשה ללא מורא ופחד, ובאופנים של צרה המתמשכת בודאי יש לבטוח בה' באופן של הרגיעה והשלווה מתוך ידיעה וביטחון בו שעושה בשבילו את הטוב ביותר, ולקוות לישועתו.

וכמו כן הדברים אמורים לניסיונות וקשיים שיש לאדם ברוחניות, יש אשר עיקר הקושי שלו זה יצר הממון, ויש אשר אצלו עיקר הקושי הוא מידת הכעס, ויש אשר אצלו הקושי ביותר הוא העצלות, ויש הלוקה בעצבות, ויש הלוקה בבטלה, ויש שצרתו צרה בניסיונות הקדושה ושמירת העיניים, ויש בלשון. וכיוצא. ואומר הוא: הכול פחות או יותר בסדר אצלי ורק חבל שיש לו קושי מסוים זה, שאילו קושי זה היה נפטר ובא על מקומו הייתי "מסודר"!!!

וחסרה לו הידיעה, שאין לו מה ש"יסדר" אותו כראוי ויביאו לשלמות אלא דווקא ובעיקר ניסיון זה הרובץ עליו בתוקפו. שכן עולמנו הוא לא מקרי, האדם לא זרוק בעולם למקרים ולטבעים וסיבות, ישנה השגחה על כל אדם ואדם במה תהא עיקר צרתו ובמה עיקר ניסיונו, ויתבונן, מדוע בדברים מסוימים זה אצלו בגדר "עובר ושב", כלומר הניסיונות מזדמנים ולא תכופים, ואילו בדברים מסוימים זה אצלו ללא תזוזה, והכול נשאר באותו מצב, והוא חושב שכמה שיתפלל ויזעק א-ל כלא שומע, חלילה, ולא עוזר לו שום זעקות צדקות תחנונים וכיוצא כביכול.

למדנו מכאן כלל גדול ביסורי ובניסיונות האדם, שכאשר הצרה באה על האדם, מייד יתפלל ויזעק לה' שיצילהו, כי אינו יודע עתה אם נפלה עליו צרה "זמנית" או "מתמשכת", אולם כאשר רואה הוא שצרתו מתמשכת וזה זמן וזמנים שלא באה על מקומה, לא יפציר יותר מדאי, ולא יתעקש שיתמלא רצונו דווקא עתה ומייד, אלא ידע שכאן נמצא תיקונו ושלמותו.

וחלילה אין בכוונתנו שיתייאש האדם מלתלות תקותו בה' שיעזרהו, אלא הכוונה לומר שיחזק הסבלנות שלו בצרתו, אולם בודאי שיקווה לה' יום יום שיחלצהו מצרתו, וקיווי זה הוא גופא הביטחון בה', והוא גרמא שימשיך עליו ה' חסד לזרז לו את ישועתו, ורק שלא יתעקש ויפציר שיתמלא רצונו מיד עתה, אחר שרואה שרצונו ה' בעיכוב הישועה.

ולכן במקביל לתפילתו ולביטחונו בה' שיחלציהו מצרתו, יוסיף להתפלל לה' שיתן בו כוח לעמוד בהתמודדות - ואף שתהא ממושכת - עם ניסיונו וצרתו, ואז לא ישבר ויפול ברוחו גם כאשר הבעיה מתמשכת, שכן לוקח הוא זאת בחשבון, ויודע שיתכן שכן רצון ה' שיתמיד זמן ממושך בעבודתו בבעיה זו, ואילו יתפלל זה רק על צד אחד שיעשה רצונו דווקא כרצונו - ייפול ברוחו כאשר יראה שתפילתו לא מתקבלת.

ולכן מובא בספרים הקדושים שכאשר רואה אדם שישועתו מדבר מסוים נעצרת ושנים על שנים לא באה צרתו על פתונה, וכגון חשוכי בנים, פרנסה, בריאות, שלום בית וכיוצא לא ירבה ולא יפציר יותר מדאי, והסיבה כאמור, כאן נמצא עיקר שלמותו, לכך מן השמים סותמים תפילתו, ועל כן ישתמש בביטחון באופן זה של קבלת מצבו באהבה עד שירחמו עליו מן השמים. שכן

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן
בקרוב באתר ישיבת אור דוד

יש ערב אחד בשבוע שאסור לכם לפספס

הצטרפו לאלפי צופים המגיעים מכל קצוות הארץ והתחברו לנקודות החשובות ביותר בחייכם
שיעור המוסר הגדול בתבל

מפי הקול חוצב הלהבות

הרה"ג דניאל זר שליט"א

רב מקדים הרב יורם סרי שליט"א אב"ד מודיעין עלית בשעה 21:15

בכל יום רביעי בשעה 22:00
ישיבת אור דוד רח' המכבים 108 בני ברק

מקום מסודר לנשים

משודר בליון ובאתרנו Rabenu.co.il

מועבר בקול הלשון 03-6171111